

FØROYA SOSIAL DEMOKRATUR

Brádf. blaðstjóri: MARTIN JOENSEN
Prent: A. ØSTER'S

GUDSTÆNASTUR

24. s. e. trin. prædikar Blicher-Winther prestur í Havnar kirkju. Sama sunnudag prædikar Jóh. Folland prestur í Miðvags kirkju (altargangur).

KATÓLSKA KIRKJAN

Kl. 11 hámessa við prædiku. Kl. 6 kvöldandakt: »Kristi Kirke maa være Apostoliske«.

Prísráðið og aðrir almennir stovnar.

Í demokratiskum landi má fólkið, id hvussu er, hava tann rætt at krevja, at almennir stovnar — ella menn í almennum starvi geva eitt aftursvar, tá id spurt verður ella blóðini hava orsökir, til at seta at teimum.

Hví ger t. d. Prísráðið ikki tað, at tað svarar aftur, tá id blóð seta spurningar fram, ella funnist verður at avgerðum tess? Ráðið fær ábreiðslu, og í fólksins eygum er tað skyldugt í hesari ábreiðslu, tá id tað onga frágreiðing gevur. Formaðurin er tann, id ábyrgðina hevur fyri slíkum, at geva andsvar, og hann ger ikki skyldu sína sum almennur tenastamaður, tá id hann ikki ger tað. Sama kann verða sagt um Landbrúksráðið, id ásakan hevur fingið og ikki leyst um vón. Blóð eru umboð fólksins, tey skulu hava eina umsjón við almennum vidurskifum, og fólkið krevur gjøgnum tey at fáa kunnleika um gongdina í almennum starvslívi.

Tvøroyri - A. T. - Oyrnafjall.

Tað er skiligt, at stór politisk propaganda er fingin í lag, nú Løgtingið keypti „Oyrnafjall“. Ein kann lesa millum reglurnar í blóðunum, og so frættist altíð okkurt imillum, sum ikki kemur alment fram.

„Dagblaðið“ var fyrst við tíðindum um navn skipsins, og at tað skuldi hava heimstað á Tvøroyri. Eisini hevði blaðið lista yvir alla manningina, navn og bústað teirra. Hví skuldi hetta vera? „Dagblaðið“ plægdi ikki at seta manningarlista, tá id hesir nýggju trolararnir hjá Fólkaflakksmonnum seta í hav! Her mátti búgva okkurt undir.

„Tingakrossur“ var so hitt næsta. Hann var ógvuliga kvikur og ágrýtin at vísja fólk um, at skipið fór ikki at hava heimstað á Tvøroyri.

So var tað Óli Onghamar í „Dimmalætting“. Hann var meira opinskáraður, hóast stíllur hansara mangan er ringur at skilja fyri vanligar, ólærðar Føroyingar. Hann tosaði um Tvøroyri og A. T.. Sagt hevði verið, at skipið skuldi hava holi á Tvøroyri, og A. T. virki arbeiðsmanna og fiskimanna á Tvøroyri, skuldi standa sum útgerðarmaður.

Síðst í raðnum var „14. september“, id var ógvuligastur av øllum: hann vildi hava menninar, sum fingist hevði við skipið í „myrku stovu“ — helst uppá vatn og breyð. —

Gölan kemur mest frá teim-

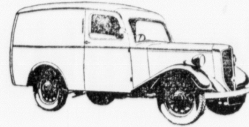
um nationalu, id hava tosað um farmasigling sum eina framtíð Føroya. Men ein kann burtur úr øllum stava og leggja saman: Fólkaflakksmenn vóru imóti skipinum — teir vildu kanska havt skipið á privatvar hendur — eisini gav tað hinum politiskan fyrirmin. Allir Føroyingar máttu tykjast ófórt vera, at landið hevði fingið hendur á stórt farmaskip, og størsti politiski flokkur í landinum hevði ikki verið uppi í keypinum, hevði verið imóti. Og nú mátti sjálvandi stórar kanónir fáast fram. — Tvøroyri, A. T., sosialistafyrir-tökan, — Tórshavn, allir Norðingar skuldu fylkjast til mótstóðu, og allur illvilji og øll mis-skiljing skuldi fáast upp at kóka: Norðingar móti Suðuroy-ingum, Havnamenn móti Tvørá-monnum, og sosialistahatarar móti A. T. —

Arbeiðsmanna- og fiskimanna-fyrirtökan A. T.

Lögið má tykjast, at slíkt hatúr, kann ein siga, og slíkur illvilji skal vera íspunnin móti hesum virkinum, sum teir nevna A. T. og burturúr tí móti plássinum Tvøroyri, id hýsir A. T.

Hvat er so A. T.? Er tað ein landaspilla, ein kollveltingarborg, sum skal sprengja burtur allar góðar stuðlar, id landið og samfelagið standa á? Einku av hesum er tað. Einku úttan ein handil, sum fátækir arbeiðarar og fiskimenn hava stovnað í einari ringari tíð. Ein handil, hartil hevur høyrð ein trolari, og nú er virkið tibetur so ókt, at trolari er komin aftrat og skip eisini. Onnur virkir kunnu væl blóma fyri tað. Plássið er stórt, og tað er so lítið, id A. T. eigur, virksrætturin er ikki tikið av á Tvøroyri — tað kann tað heldur ikki vera, tí ikki er russisk kommunisma ráðandi her á landi!

Hetta, at verksmenn taka seg saman og stovna egin virki, er heldur ikki serstakt fyri Tvøroyri — hóast tað var tað fyrsta her á landi, og tað er at rópa eitt stórt bragd og framstig — í øðrum londum er tað vordíð vanligt - samtökuhugurin, samtökuaetlanin, er nettuppi hildin at vera hin besta, hin „ideala“, starvshátturin millum manna. Men slík vápn hava altíð verið nýtt: at seta arbeiðarar móti hvørjum øðrum. Hesi rópin bata tó ikki í okkara tíð. Tey eru avlað. Arbeiðsmenn og fiskimenn norðanfjörðs kenna tað, at teir hava einki at vinna av at fara til bardaga móti sínum starvsbrøðrum sunnanfjörðs teir kenna heldur gagnið av samarbeiðinum og av fylkingini — ikki við nökrum kollveltingum at vinna síni mál men við lógligum verki, frigerðingrar-

Veruvognurin

Bradford

við einfaldum, men tó sterkum og tryggum motori.

John & Poul Joensen - tlf. 139 og 476

beiði, so at staðið kann verða á egnum heinum.

Arbeiðsmenn og fiskimenn í Suðuroy rokna sær ikki at eiga „Oyrnafjall“, landið eigur tað, og teir eru fegnir um, at tað er komið, og mæla sínum vinnubrøðrum norðanfyrir til at ganga semingavegin og id hvussu er ikki at kasta illvilja, ófrið og illtanka uppá slík fyrir land og fólk týðandi mál.

Suðuroyingur.

Skot á tingi undir stjórnarviðgerðini.

Th. Petersen:

Ross er bara danskur juristur og so er hann socialistur. (Harvið helt hann seg hava jarðlagt Ross professara).

P. M. Dam:

Th. Petersen er, eins og Ross professari, juristur úr Danmark, men hann er ikki professari.

Eg kann annars siga Th. Petersen, at vísli hann Rossar metan av honum, vildi hann ikki kent seg so stórbaran, sum hann nú veipar. Eg kann væl biðja Ross um ummæli sitt viðv. juristinum Th. Petersen.

Annars kundi tað verið at hugaligt hjá okkum leikmonnum at sæð metan av teimum báðum donsku lögfrøðingunum Petersen og Ross. Eg vil skjóta uppá, at teir lata okkum fáa síni juristaprógvi at sláa upp oman fyri tingformannin. Hvør veit um vit ikki komu at siggja, hvussu eitt »preprógvi« (útmerk-ils) sær út og so tað prógvið, id ikki hevur stórt meiri enn 1 points til avlops fyri at koma inn um stokkin.

Th. Petersen:

»Svikagerð, svikjarar o. s. fr.«, oysti hann, tá id hann sakliga var teptur og tómur.

P. M. Dam:

Ein má smíla — umberi at eg gjörði so — tá id ein hoyrir Th. Petersen kasta við orðum sum svikagerð, svikjarar.

Meg minnist mann, id rópti: »Eg havi ikki verið loysingar-maður, eg eri ikki loysingar-maður og eg verði ikki loysingarmaður« — seinri hevur hann nestan raðbrotið seg sum

hann hevur roynt at sloppið sær undan hesum orðum.

Meg minnist sama mann niðri í Danmark at hava sett uppskot um at fáa Danir at gjalda sjálvstýri í Føroyum.

Meg minnist eisini sama mann — aftaná at hann hevði leikað óður sum loysingarmaður — krúpa undir seingina og krógva seg, tá id loysing skuldi takast og Jáкуп í Jáкупsstovu einsamallur mótti á tingi.

Meg minnist so mong, mong dömini, sum gera tað so fatiligt, at ein má smíla, tá id ein í dag sær og hoyrir Th. Petersen vaksa sum ein blóðra og grýta um seg viðsvikaraskuldsetingum.

Mær rennur Kollfirðingsins orð á fundi í huga:

»Hann er sum ein blágómi, id hvórvur fyri sólini, so bert skræða liggur eftiri«.

Th. Petersen:

Tað er fólkaatkvøðan, sum er avgerandi.

P. M. Dam:

Allir úttan Th. Petersen kunna tala um fólkaatkvøðuna, ti hann spilti avgerðina í fólkaatkvøðuni við undan valinum at prædika, at »nei-atkvøðurnar« eisini taldu við. Nei vóru imóti loysing eins væl og imóti ríkisstjórnaruppskotinum. Lögdu vit »neiini« til atkvøðurnar imóti loysing, var loysingin fallin og lögdu vit tey til atkvøðurnar fyri loysing var ríkisstjórnaruppskotið fallið. Tilíkur villingahvessingur var Th. Petersen til valið. Hann átti at verið so smæin, at hann tagði, tá id onkur nevndi fólkaatkvøðuna.

Medistarpylsa

heimagjörð

kjòtfars malið kjòt

hvønn dag

Annars hava vit hópin av ymiskum góðum viðskera

SM.ERAN

Telefon nr. 374 í Havn
tekur imóti lýsingum til blaðið.